

**Χαιρετισμός του Προέδρου ΣΕΒ, κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου
στο 3^ο Τριήμερο Συνέδριο (16-18.1.2007):**

**«Η αλληλεπίδραση εποπτικών αρχών κι εποπτευομένων φορέων
και η ανταγωνιστικότητα της αγοράς»,**

που διοργανώνεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και τον ΣΕΒ.

Ξενοδοχείο Hilton, 16 Ιανουαρίου 2007

Η σύγχρονη παγκοσμιοποιημένη οικονομία της αγοράς διακρίνεται από ταχύτατες οικονομικές εξελίξεις που δημιουργούν την ανάγκη για προσπάθεια να βρεθεί η «άριστη» ισορροπία ανάμεσα στην έκταση της ελευθερίας των αγορών από τη μία μεριά και της κανονιστικής εμβέλειας των εποπτικών αρχών από την άλλη. Η προσπάθεια αυτή κινείται πάνω σε δύο άξονες. Ο ένας άξονας είναι η πίστη στην ικανότητα της ελεύθερης αγοράς να πετυχαίνει την –κατά το δυνατόν– καλύτερη κατανομή πόρων και η ευμάρεια που επέφερε η απελευθέρωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, που συνηγορεί υπέρ ενός εποπτικού συστήματος με λίγους κανόνες και περιορισμένη εμβέλεια. Από την άλλη πλευρά, υπάρχει η ατυχής εμπειρία των ακραίων πρακτικών και συμπεριφορών, που κορυφώθηκαν με περιστατικά σαν αυτό της ENRON και η εισαγωγή ολοένα και περισσότερων, ολοένα και πιο πολύπλοκων και ολοένα και πιο αλληλεξαρτώμενων χρηματοπιστωτικών προϊόντων και υπηρεσιών που συνηγορούν υπέρ του σχεδιασμού και της εφαρμογής ενός αυστηρού και με μεγάλη εμβέλεια κανονιστικού πλαισίου.

Στόχος όλων μας πρέπει να είναι –πάντα– η ελεύθερη λειτουργία του υγιούς ανταγωνισμού κάτω από την εποπτεία ανεξάρτητων και κατάλληλα στελεχωμένων εποπτικών οργάνων, που λειτουργούν με βάση την ορθή, χρηστή και συνεπή ερμηνεία των νόμων.

Οι νόμοι αυτοί με τη σειρά τους, και ο τρόπος εφαρμογής τους, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τους τις πραγματικότητες της λειτουργίας της αγοράς και τη δεδομένη διεθνή εμπειρία.

Στη βάση αυτή, είναι λάθος να θεωρούμε ότι η αγορά πρέπει να βρίσκεται σε μία διαρκή αντιπαράθεση με τις εποπτικές αρχές, ή εκείνες σε αντιπαράθεση με την επιχειρηματικότητα, ενώ οι χρήστες –επενδυτές, καταναλωτές, αποταμιευτές– βρίσκονται «πιασμένοι» στη μέση. Ο στόχος είναι κοινός: η ανάπτυξη της οικονομίας και η άριστη κατανομή των πόρων. Το πρόβλημα είναι κοινό: η αποφυγή ακραίων φαινομένων που νοθεύουν τον ανταγωνισμό, με αποτέλεσμα το κοινωνικό σύνολο να επωμίζεται το κόστος του οφέλους των λίγων. Η διαδρομή είναι κοινή και δεν είναι άλλη από την κοινή προσπάθεια.

Η ένταση που συχνά επικρατεί στις σχέσεις μεταξύ εποπτευόμενων και εποπτών δεν έχει νόημα, δεν οδηγεί πουθενά. Οφείλεται συνήθως σε δύο ταυτόχρονες, εύλογες μεν αλλά διευθετήσιμες ανησυχίες: από την πλευρά των εποπτικών αρχών, την ανησυχία να φανούν αποτελεσματικές και άτεγκτες σε ένα περιβάλλον που ωθεί προς συνεχείς παρεμβάσεις.

Και από τη πλευρά των επιχειρήσεων, την ανησυχία ότι μπορούν να γίνουν θύματα παρεξηγήσεων ή και υπερβολικής εφαρμογής της εξουσίας που έχουν οι αρχές. Πρωταρχικό καθήκον όλων μας είναι να εξαλείψουμε αυτή την ένταση. Η πρακτική εμπειρία αγοράς πρέπει να συμβιβαστεί με την πιο θεωρητική προσέγγιση των εποπτικών αρχών.

Κι αυτό γίνεται αν όλοι αποδεχτούμε δύο βασικές αρχές: οι επιχειρήσεις οφείλουν με εντατική προσπάθεια να ενεργούν μέσα στα πλαίσια των νόμων και κανονισμών. Και οι εποπτικές αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την εποπτική τους λειτουργία με γνώμονα όχι την τυπικότητα, αλλά την εξασφάλιση της σωστής αλλά και απρόσκοπτης λειτουργίας των αγορών.

Η ταυτόχρονη εφαρμογή αυτών των αρχών ευνοείται, επίσης, από την καθιέρωση σε τακτά χρονικά διαστήματα ανοιχτού διαλόγου μεταξύ εποπτικών οργάνων και εποπτευόμενων φορέων.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, ο ΣΕΒ έχει δεσμευτεί και σχεδιάζει μία σειρά πρωτοβουλιών για την προώθηση αυτού του διαλόγου με όλες τις εποπτικές αρχές, με σκοπό την καλύτερη ενημέρωση των επιχειρήσεων και των στελεχών τους για τις υποχρεώσεις τους και –ταυτόχρονα– την μεταφορά των απόψεων της αγοράς προς τις εποπτικές αρχές.

Το σημερινό συνέδριο αποτελεί, έτσι, μία εξαιρετικά σημαντική πρωτοβουλία. Για πρώτη ίσως φορά οι φορείς της αγοράς, οι εποπτευόμενοι και οι εποπτικές αρχές, συναντώνται για μια ολοκληρωμένη διαβούλευση και ανταλλαγή απόψεων, με στόχο τη διαμόρφωση ενός πιο αποτελεσματικού και ανταγωνιστικού ρυθμιστικού πλαισίου λειτουργίας της ελληνικής κεφαλαιαγοράς, μέσα στο πλαίσιο των κοινοτικών οδηγιών και με βάση τη διαφάνεια και την αξιοπιστία. Στόχος του είναι επίσης να οδηγήσει σ' έναν καλύτερο βαθμό επικοινωνίας και κατανόησης μεταξύ των εποπτικών αρχών και των εποπτευόμενων φορέων, με λιγότερες ασάφειες και παρερμηνείες. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε τα ευρύτερα συμφέροντα της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.

Στον χρηματοπιστωτικό τομέα, με τις εξελίξεις να ακολουθούν μία δυναμική πορεία και με την επίτευξη της επιθυμητής ισορροπίας να αποδεικνύεται ένας φευγαλέος, προς το παρόν, στόχος, η δική μας χώρα προσπαθεί να βρει τα δικά της πρότυπα.

Πρότυπα τα οποία υποχρεωτικά οφείλουν να συμμορφωθούν με τις γενικές γραμμές που χαράσσει το κοινοτικό Financial Services Action Plan και το οποίο επιδιώκει μέσω 43 κανονιστικών διατάξεων να πετύχει:

- Μία ενιαία ευρωπαϊκή αγορά στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και προϊόντα.
- Ανοιχτές και ασφαλείς αγορές για τους επενδυτές.
- Σύγχρονο και αποτελεσματικό εποπτικό πλαίσιο.

Τα θέματα που θα διαπραγματευτεί το συνέδριο είναι πολλά, σημαντικά και καλύπτουν όλο το φάσμα του προβληματισμού που μας απασχολεί. Θέλω, όμως, να επισημάνω μερικά στα οποία ο ΣΕΒ αποδίδει ιδιαίτερη σημασία και τα οποία, ελπίζω, πως θα τύχουν ιδιαίτερης προσοχής από τους καταξιωμένους συνέδρους μας.

Το πρώτο αφορά την τάση να μεταφέρουμε στην Ελλάδα κοινοτικές οδηγίες και πρακτικές που είναι, όμως, «επαυξημένες».

Αυτή η τάση του λεγόμενου Gold Plating είναι συχνά χωρίς αιτία και οδηγεί σε μία ελληνική κεφαλαιαγορά που είναι λιγότερο ανταγωνιστική από τις άλλες, τουλάχιστον στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ως παράδειγμα αναφέρω τις απαιτήσεις για το listing και το delisting εταιρειών, καθώς και τις απαιτήσεις για το trading και το reporting. Βεβαίως και οφείλουμε να ευθυγραμμιστούμε με τις καλύτερες πρακτικές. Αλλά, όταν προστίθενται διαδοχικές ρυθμιστικές διατάξεις που υπερβαίνουν τις απαιτήσεις είτε της εναρμόνισης είτε της υιοθέτησης των best practices, αυτό δεν μπορεί παρά να αποβαίνει σε βάρος της ανταγωνιστικότητάς μας και, έτσι, της προσπάθειάς μας να προσελκύσουμε αναγκαία για την ανάπτυξή μας κεφάλαια.

Ένα δεύτερο θέμα είναι η ανάγκη να επιτευχθεί ένας καλύτερος συντονισμός ανάμεσα στη σωρεία των εποπτικών αρχών που λειτουργούν σήμερα στην Ελλάδα: της Τραπέζης της Ελλάδος, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, της Επιτροπής Ανταγωνισμού, του Υπουργείου Εμπορίου, του νέου, υπό δημιουργία, εποπτικού φορέα των ασφαλιστικών εταιρειών κ.ο.κ. Στην ίδια βάση είναι απαραίτητο να αποσαφηνιστούν οι αρμοδιότητες του κάθε φορέα και να περιοριστούν οι αλληλεπικαλύψεις ώστε να περιοριστεί η σύγχυση που συχνά επικρατεί σήμερα, αλλά και η αντινομία στην ερμηνεία νόμων και διατάξεων.

Ένα τρίτο θέμα αφορά στην έλλειψη της δυνατότητας ακρόασης από ένα δευτεροβάθμιο όργανο όταν σ' ένα φορέα επιβληθεί κύρωση. Η προσφυγή στη δικαιοσύνη είναι χρονοβόρα, ενώ παράλληλα, η κατανόηση του δικαστικού σώματος σε πολύπλοκα θέματα χρηματοπιστωτικών πράξεων είναι εξαιρετικά περιορισμένη. Ο ΣΕΒ πιστεύει πως θα πρέπει να θεσμοθετηθεί ένα δευτεροβάθμιο όργανο, τουλάχιστον για τις αποφάσεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ενώ παράλληλα θα πρέπει να ολοκληρωθεί ο εκσυγχρονισμός του Ν.2190 περί ανωνύμων εταιρειών, αφετέρου δε να ιδρυθεί σώμα οικονομικών δικαστών, οι οποίοι θα έχουν τη γνώση και την εμπειρία να κρίνουν τα πολύπλοκα χρηματοπιστωτικά θέματα.

Πιστεύω ότι στο συνέδριο που ξεκινά σήμερα, συμμετέχει όλο εκείνο το δυναμικό του συστήματος που μπορεί να εγείρει όλα τα σημαντικά θέματα και να καταλήξει σε κοινά αποδεκτές προτάσεις για μία λειτουργία της ελληνικής χρηματοπιστωτικής αγοράς που είναι οικονομικά πιο αποδοτική, διεθνώς πιο ανταγωνιστική και κοινωνικά πιο αποδεκτή. Η καταξίωσή της δεν έρχεται μόνο με τον αριθμό των πράξεων που διενεργεί και των ποσών που διαπραγματεύεται, αλλά και με την προσήλωσή της στις αρχές της διαφάνειας και της αξιοπιστίας για όλους τους πολίτες μέσα σε ένα κράτος δικαίου.

Ο ΣΕΒ πάγια υποστηρίζει ότι η διασφάλιση του υγιούς ανταγωνισμού απαιτεί την ύπαρξη δύο κυρίως προϋποθέσεων: διοικήσεις που να αναπτύσσουν μία εταιρική κουλτούρα βασισμένη στα χρηστά εναλλακτικά ήθη και ανεξάρτητες αρχές που με συνέπεια και αξιοπιστία εφαρμόζουν τους νόμους, μακριά από κάθε άλλης μορφής εκτίμηση ή επιρροή. Είμαι σίγουρος ότι, μεταξύ άλλων, αυτές τις αρχές θα αναδείξει και το τριήμερο συνέδριό μας.